

ECDL spričevalo - nujnost ali prednost?

S sodobno tehnologijo se srečujemo vsepovsod. Od pametnih elektronskih naprav v obliki mobilnih telefonov ali nadzornih plošč pomivalnih strojev do osebnih in prenosnih računalnikov na delovnem mestu, v šoli ali doma. Živimo v okolju, ki se pogosto identificira kot informacijska družba, zato nesprejemanje sodobnih orodij prav gotovo ni dobrodošlo. Seveda obstaja upravičen dvom, da je pretirana uporaba vseh dobrin modernega časa prava pot do osebne sreče in kakovostnega življenja, zato je razumna presoja nujno potrebna. Ampak to je že druga zgodba.

Sodobno računalništvo nudi ogromno možnosti uporabe in enostavnih rešitev tako v zasebnem kot v delovnem okolju. Lahko si prihranimo ure in ure ročnega dela, na lahek način izdelamo lično in uporabno poročilo, v nekaj potezah ustvarimo slikovit grafikon, poiščemo redko informacijo v svetovnem spletu in jo v trenutku posredujemo prijatelju na drugi konec sveta. Izbire je toliko, da postaja edina ovira naša domišljija. Dostopnost tehnologije in njena cenovna dosegljivost torej ni več problem, vendar vedno bolj izstopa drugo vprašanje: znamo to tudi resnično izkoristiti? Imamo zares dovolj znanja, da si z dano tehnologijo ustvarimo okolje, v katerem bomo svobodni, neobremenjeni in ustvarjalno razpoloženi?

V severnih evropskih državah, kjer se še posebej dobro zavedajo vrednosti visokega življenjskega standarda, so si podobna vprašanja zastavljali že vrsto let nazaj. Do skupnih zaključkov je množica priznanih strokovnjakov prišla leta 1996, ko so sklenili nekako takole: poiščimo vsa široko uporabna področja računalništva, določimo količino zahtevanega znanja za vsako področje, zapakirajmo v mednarodno priznan standard in uveljavimo po celem svetu. Dokazilo o preverjenem znanju naj se imenuje Evropsko računalniško spričevalo (European Computer Driving Licence).

V času pisanja tega članka ima ECDL spričevalo ali ga še pridobiva že več kot polčetrtil milijon ljudi iz več kot 135 držav. Za spričevalo so morali dokazati znanje vsaj s področja organizacije datotek in map, urejanja besedil, računanja s preglednicami in uporabe interneta z elektronsko pošto. Najzahtevnejši so se spustili tudi na področje obnavljanja podatkovnih baz, razumevanja pojmov informatike, izdelave predstavitev, konstruiranja s CAD orodji ali naprednejše obdelave besedil in preglednic. Standard se je očitno prijel. Kakšna je torej njegova uporabnost?

Pomen ECDL standarda moramo opazovati z več zornih kotov. Vpliva na posameznika kot nosilca spričevala, na delovno organizacijo kot uresničevalno silo in na celotno družbo kot širše okolje, zadolženo za dobrobit vseh.

Posamezniki smo tisti, ki ustvarjamo in opravljamo delo v najožjem pomenu besede. Svoje strokovno znanje in izkušnje okrepimo z uporabo računalnika kot orodja za opravljanje dnevnih nalog, komuniciranje, reševanje različnih problemov in še kaj. Vendar, če je naše poznavanje uporabnega računalništva šibko, so izgube na ta račun kljub naši strokovni usposobljenosti katastrofalne. Imenitne in prav zavirljive dosežke daje samo pravo kombiniranje znanj in spretnosti.

Okolja, v katerih se posamezniki zaposlujejo in ustvarjamo, imajo seveda svoje zahteve in pravila. Podjetje ali ustanova mora neomajno slediti postavljenim ciljem, ki jih lahko doseže samo ob pomoči znanja in sposobnosti zaposlenih. Dober in uspešen vodja lahko bistveno poveča potencial svoje delovne sile z učinkovitim izkoriščanjem razpoložljive tehnologije. Težava se pravzaprav skriva v stopnji izkoriščenosti tehnologije. V marsikateri organizaciji skupno obveščanje še vedno poteka preko nabitega listka na oglasni deski namesto elektronske objave na interni spletni strani ali vsaj preko elektronske pošte. Če zaposleni uporabljajo računalnike le na najosnovnejši ravni in se pri tem vodstvo ne zaveda neizkoriščenih možnosti že nabavljene tehnologije, dnevno nastaja vedno večja škoda, ki se potencialno izkazuje v manjši storilnosti ter posledično v nižji konkurenčnosti in izpadu dohodka.

Nenazadnje je tudi splošna računalniška pismenost eden izmed kazalcev, s katerim Slovenija kot sodobna družba kaže svojo podobo in ugled svetu. Težnja vsakega posameznika po poznavanju najpomembnejših področij, ki so vpletene v živlensko okolje, je prav gotovo hvalevredna vrlina, če že ne dolžnost do družbe.

Če omogočajo računalniška znanja, kot jih določa ECDL standard, da posameznik bolje konkurira na trgu delovne sile in poveča učinkovitost dela, da podjetju povrne vlaganje v IT opremo, poveča storilnost in zmanjša stroške, ter da dvigne ugled in razvojne sposobnosti celotne družbe, je razpolaganje s takim znanjem prednost, vlaganje vanj pa nujnost.